

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Bruno Conf. 6. Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

lapſa cælo in ſilvas lux & cervas inter crucem cornu præferens cervus ſignavit. Eo igitur in loco Deo & virginibus ſacris domicilium, ſibi tumulum ſtruxit: cui cum mortuus inferendus eſſet, ecce magnâ VIRGINE volente, tam diu vitæ reſtitutus eſt, dum res templi & cœnobii componeret. Multò poſt apertus ſuâ ſponte tumulus cymbalum oſtendit, quo divus in ſacris Miniſter uti ſolitus erat. Hoc deinceps, quoties virgo ex aſceterio moritura erat, ſonitu ſuo mortis inſidias detexit. Ipſe Divus bis viſus in ſomnis, bis è vitiorum veterno excitare clientem, qui à cubiculis illi fuerat, laboravit. Sed ille in utramque aurem dormivit. Ergo tertium adeſt, & multis objurgans, quòd mortis æternæ reus dormiret tam altum, viſionis non vanæ argumenta vaticinatur. Hic demum experrectus alter, & barbam ſibi evulſam ſentiens, credere monenti, reſipiſcere, ad templum MEINVLPHI properare: & cum illic rudis antè, & nec primis literis tinctus, ſubitò Latine linguæ peritiam accepiffet, aræ miniſtris vel idèd ſe facilius ſociare, quòd attonſus jam à ſomno eſſet. *Ex Surio.*

Cur non conſideras, quia mundus in fine eſt? omnia urgentur; quotidie ad reddendas rationes æterno & tremendo Iudici ducimur; quid ergo aliud niſi de adventu illius cogitare debemus? qui ſive nolentes, ſive volentes, per momenta, quotidie ad finem tendimus. S. Gregor. in Regiſt. l. 6.

S. BRUNO CONF. 6. Octobris.

Quo tempore D. BRUNO Lutetiæ Pariſiorum ingenium bonis artibus excoluit, vir è vitâ exceſſit princeps inter literatos, qui que virtutis exiſtima-

existimationem longè maximam post se reliquit. Sed eheu! quantum aberratis mali iudices hominum oculi! Dum iusta persolvuntur, ad illam carentis vocem: *Responde mihi*, ecce tibi è capulo se defunctus tollit, & cum gemitu, *Iusto*, inquit, *Dei iudicio accusatus sum*; mox postridie, *Iusto*, exclamat, *Dei iudicio iudicatus sum*; demùm tertio die tertium è feretro fulmen auditur, *Iusto Dei iudicio condemnatus sum*. Enimverò plus quàm tragica hæc catastrophe omnes movit; at BRVNONEM eò permovet, ut non modò umbram hanc hominis, sed ipsos etiam homines fugeret. Atque hinc illa sanctissimi viri & omnium, qui ducem hunc sequuntur, frequens in silvas fuga, hinc illud in omnibus lugubre silentium, ille pallidus in vultu color, ut interfuisse tristi spectaculo in BRVNONÆ omnes posteros credas. Sed benè morum candidissimorum cygni homines fugiunt cum Superis acturi: benè nunc tacent, cantaturi tunc, cum flebunt alii morituri. Jam ipsa *Dei Mater* æternam illis tutelam adpromisit, si illi, quod diurnum VIRGINIS officium dicimus, quotidie persolvant. Pulchra profectò conditio, & quam meritò ambient tam pulchrè candidati. Quid illud, quòd Numen fugam è mundo BRVNONIS sociorumq; sex, totidem S. Hugoni stellis significavit? Nempe, numerum stellarum augent, quotquot ad BRVNONIS partes accedunt. *Ex Surio.*

In omnibus rebus respice finem, & qualiter ante districtum stabis Iudicem, cui nihil est occultum, qui muneribus non placatur, nec excusationes recipit, sed quod justum est iudicabit. Thom. de Kemp. lib. 1. de Imitat. Christi.